Bréf til og málefni bæjarstjórnar 1868-1873

Aðfnr. 2224, örk 2

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

www.borgarskjalasafn.is

Heimilt er að vitna í skjölin og skal þá geta uppruna þeirra.

Ljósmyndun þessara skjala var styrkt af Þjóðskjalasafni Íslands.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Dorkar fra þeg
sutrinu í
og síga brúnir lðter

Konungsbrjef
fyrir þig guð
sem orkti viðr
þegar egg dauð

Kristjá Sjomann Konungs-brjef

Þorsteinn bóndamaga
Þorsteinn

Ár 1871

Ár 1871, fimmtudaginn hinn

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

N 252

ved Islands Jordebogs Kasse Regnskab til 4 Juli 1832

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Þareð í bréfi því, er lagt var fram á seinasta
bæjarfulltrúa kjörfundi hér í bænum, og dagsett
er 7. Janúar þ.á. frá nokkrum borgurum og hús-
eigendum, eru nokkur orðatiltæki, sem að voru áliti
eru meiðandi fyrir oss og sem vér eigi þykjumst
skyldir til, að liggja undir bótalaust, þá leyfum
vér oss hérmeð að biðja hina heiðruðu sátta-
nefnd, að kalla fyrir sig hið fyrsta ásamt oss,
snikkara Jóhannes Jónsson hér í bænum, sem
er einn af þeim, sem hefir undirskrifað áminnst
bréf, til þess að reyna til, að misklíð þessi
verði sáttsamlega til lykta leidd, en komist
sætt ekki á, óskum vér að málinu verði vísað
til lands laga og réttar.

Reykjavík, dag 27. des 1871

H. A. Sivertsen, Jón Pjetursson, O. Finsen Einar Þórðarson

Til
Sáttanefndarinnar í Reykjavík

Vende

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

í tilefni af framanskrifuðu kæruskjali, um-
kallaðist hérmeð Snikkari Johannes Jónsson sem
í kærunni, til að mæta fyrir Sáttanefnd, Reykja-
víkur bæar, í þinghúsi bæarins, næstkomandi
laugardag þ. 30 Dec kl 12½ e.m. — varða þá
reyndar sættir í máli þessu, en ef sættir eigi
komast á, mun því verða vísað til lands laga
og réttar

Sáttanefnd R.víkur bæar 27 Dec 1871

Hallgrímur Sveinsson. H. Johnsen

Ár 1871, fimmtudaginn hinn 28 Desember, kl 12½ e.m., höfum við undirskrifaðir stefnuvottar í Reykjavík birt framanritað kæruskjal og stefnu á heimili snikkara Jóhannesar Jónssonar, persónulega fyrir konunni Þorbjörgu Hafliðadóttur, þareð Jóhannes sjálfur ekki var heima.

Þetta vitnum við, í krapti stefnuvottareiðs okkar, hérmeð.

Árni Gíslason. Jón Borgfirðingur.

Borgun: 36 skl.

þrjátíu og sex skildingar r.m.

Árni Gíslason. Jón Borgfirðingur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

farið í brjefi, er lagt var framm á
seinasta bæjarfulltrúa fundi hjer í
bænum og dagsett er 7. januar þ. á. frá
nokkrum borgurum og húseigendum
eru nokkur orðatiltæki, sem að voru
áliti eru meiðandi fyrir oss, og sem vjer
eigi þykjumst skyldir að liggja undir
bótalaust, þá leyfum vjer oss hjermeð,
að biðja hina heiðruðu sáttanefnd, að
kalla fyrir sig hið fyrsta ásamt oss, hús-
eiganda og borgara Sigurð beykir Jónsson
hjer í bænum, sem er einn af þeim
er hefur undirskrifað áminnst brjef til
þess að reyna til að mál þetta verði
sáttanlega til lykta leitt, en komist
sætt ekki á, óskum vjer að málinu
verði vísað til landslaga og rjettar.

Reykjavik 27. decembr 1871

H. A. Sivertsen Jón Pjetursson. O. Finsen Einar Þórðarson

Til
Sáttanefndarinnar í Reykjavik

verte

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Í tilefni af framanskrifaðri kæruskrá, innkallast hérmeð Beikir Sigurður Jónsson hér í bænum, til að mæta fyrir Sáttanefnd Reykjavíkur, í þinghúsi bæjarins, laugardaginn þann 30 Dec næstkomandi kl. 11 f.m. verða þá reyndar sættir í máli þessu, eður ef sættir komast ekki á, mun þá verða vísað til landslaga og réttar.

Sáttanefnd R.víkur 27 Dec 1871

Hallgrímur Sveinsson   HJohnsen

Ár 1871, fimmtudaginn hinn 28. December, kl. 1½ e.m., höfum við undirskrifaðir stefnuvottar í Reykjavík birt framanritað kæruskjal og stefnu Sigurði beyki Jónssyni, persónulega á heimili hans.

Þetta vitnum við, í krapti stefnuvottaeiðs okkar, hjermeð.

Borgun 36 sk.   Árni Gíslason. Jón Borgfirðingur.

þrjátíu og sex skildingar r m

Árni Gíslason. Jón Borgfirðingur.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Þareð í brjefi því, er lagt var framm á
síðasta bæjarfulltrúakjörsfundi hjer í bænum
og dagsett er 7. janúar þ. árs frá nokkrum borgurum
og húseigendum, eru nokkur orðatiltæki, sem að
voru áliti eru meiðandi fyrir oss; og sem vjer
eigi þykjumst skyldir að liggja undir bóta-
laust, þá leyfum vjer oss hjermeð, að biðja
hina heiðruðu sáttanefnd, að kalla fyrir
sig til fyrsta ásamt oss, húseiganda
herra Pjetur Gíslason hjer í bænum, sem
er einn af þeim er hefur undirskrifað á-
minnst brjef, til þess að reyna til að
misklíð þessi verði sáttsamlega til
lykta leidd; en komist sætt ekki á,
óskum vjer að málinu verði vísað til
landslaga og rjettargángi.

Reykjavík 27. desember 1871.

H. A. Sivertsen. Jón Pjetursson. O. Finsen. Einar Þórðarson
Werle

Til sáttanefndarinnar í Reykjavík.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Í tilefni af framanskrifaðri kæruskrá innkallast hérmeð borgarinn Pétur Gíslason hér í bænum til að mæta fyrir sáttanefnd Reykjavíkurbæjar, á þingstofu bæjarins laugardaginn þ. 30 Des. kl. 10 f. m. — mundi sættir ekki á komast í máli þessu verður af sáttanefndinni vísað, sem því verður vísað til landslaga og réttar.

Sáttanefnd Reykjavíkurbæjar 27 Des 1871.

Hallgrímur Sveinsson [illegible]

Ár 1871, fimmtudaginn hinn 28 December, kl. 12¼ e. m., höfum við undirskrifaðir stefnuvottar í Reykjavík birt framanritað kæruskjal og stefnu á heimili Péturs Gíslasonar, persónulega fyrir konu hans Valgerði Ólafsdóttur, þareð Pétur sjálfur ekki var heima.

Þetta vitnum við, í krapti stefnuvottaeiðs okkar, hjermed.

Árni Gíslason. Jón Borgfirðingur

Borgun: 36 sk.

Þrjátíu og sex skild. r. m.

Árni Gíslason. Jón Borgfirðingur.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

þar eð í brjefi því, er lagt var fram á seinasta
bæjarfulltrúakjörfundi hjer í bænum og dagsett er
7. janúar þ. árs frá nokkrum borgurum og kjós-
endunum, eru nokkur orðatiltæki, sem að voru á-
liti eru meiðandi fyrir oss; og sem vjer eigi
þykjumst um skyldir að liggja undir hótalaust, þá
leyfum vjer oss hjer með, að biðja hina heiðruðu
sáttanefnd, að kalla fyrir sig hið fyrsta ásamt
oss, hlutaeiganda herra Jón Ólafsson á Alþýð-
arhúsinu hjer í bænum, sem er einn af þeim
er hefur undirskrifað áminnst brjef, til
þess að reyna til að mál þetta verði sátt-
samlega til lykta leitt; en komist sátt
ekki á, óskum vjer að málinu verði vísað
til landslaga og rjettargangs.

Reykjavík 27. desember 1871.

H. A. Sivertsen Jón Pjetursson, O. Finsen

Til sáttanefndarinnar í Reykjavík

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Í tilefni af framanskrifuðu kæruskjali, innkallast hérmeð húseigandi Jón Olafsson hér í bænum til að mæta fyrir sáttanefnd Reykjavíkur í þinghúsi bæjarins laugardaginn þ. 30t Dec. næstkomandi, kl. 10½ f.m. — verða þá reyndar sættir í máli þessu, enn ef sættir komast ekki á, mun því verða vísað til hlutaðeigandi laga og réttar

Sáttanefnd Reykjavíkur 27 Dec 1871

Hallgrímur Sveinsson H. Johnsen

Á 1871, fimmtudaginn hinn 28. December, kl. 12 á hádegi, höfum við undirskrifaðir stefnuvottar í Reykjavík birt framanritað kæruskjal og stefnu húseiganda Jóni Olafssyni á Hliðarhúsum, persónulega á heimili hans.
Þetta vitnum við, í krapti stefnuvottseiðs okkar, hjermeð.

Árni Gíslason. Jón Borgfirðingur.

Borgun: 36 sk.
þrjátíu og sex skild. r.m.
Árni Gíslason, Jón Borgfirðingur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Þareð í bréfi því, er lagt var fram á seinasta
bæjarfulltrúa kjörfundi hér í bænum, og dag-
sett er 7 janúar þ.á. frá nokkrum borgurum
og húseigendum, eru nokkur orðatiltæki, sem
að voru áliti eru meiðandi fyrir oss og
sem vér eigi þykjumst skyldir til að liggja
undir bótalaust, þá leyfum vér oss hérmeð
að biðja hina heiðruðu sáttanefnd, að
kalla fyrir sig hið fyrsta ásamt oss, hús-
eiganda Sigurð Þórðarson hér í bænum,
sem er einn af þeim, er hefir undirskrifað
áminnst bréf, til þess að reyna til, að misklíð
þessi verði sáttsamlega til lykta leidd, en
komist sátt ekki á, óskum vér að málinu
verði vísað til lands laga og réttar.

Reykjavík, dag 27. des. 1871

H. A. Sivertsen, Jón Pjetursson O. Finsen Einar Þórðarson

Til / Sáttanefndarinnar í Reykjavík

Vende

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Í tilefni af framanskrifuðu kæruskjali, eru kallast hérmeð Húseigandi Sigurður Þórðarson hér í bænum, til að mæta fyrir Sáttanefnd Reykjavíkur, sem er í Þingstofu bæjarins, næstkomandi laugardag þann 30 Dec. kl 12 á hádegi — verða þá reyndar sættir í máli þessu, en ef sættir eigi komast á, mun þá verða vísað til landslaga og réttar —

í Sáttanefnd Reykjavíkur þann 27 Dec 1871

Hallgrímur Sveinsson. H. Johnsen

Ár 1871 fimmtudaginn hinn 28. December, kl. 12. á hádegi höfum við undirskrifaðir stefnuvottar í Reykjavík birt framanritaða stefnu og kæru húseiganda Sigurði Þórðarsyni, persónulega á heimili hans.

Þetta vitnum við, í krafti stefnuvottaeiðs okkar, hjermeð.

Árni Gíslason. Jón Borgfirðingur

Borgun: 36 sk.

Þrjátíu og sex skildingar r.m.

Árni Gíslason. Jón Borgfirðingur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

þareð í brjefi, er lagt var fram á
seinasta bæjarfulltrúafundi hjer í
bænum og dagsett er 7. Jan. þ. á. frá
nokkrum borgurum og húseigendum
eru nokkur orðatiltæki, sem að vorn
áliti eru meiðandi fyrir oss, og sem
vjer eigi þykjumst skyldir að leggja
undir bótalaust, þá leyfum vjer oss
hjermeð að beiðja hina heiðruðu sátta
nefnd að kalla fyrir sig hið fyrsta
ofannefnt oss húseiganda Guðmund Erlends
son hjer í bænum, sem er einn af
þeim er hefur undirskrifað ofannefnt
brjef, til þess að reyna til að misklíð
þessi verði sáttsamlega til lykta leidd;
en komist sátt eigi á, óskum vjer
að málinu verði vísað til landslaga
og rjettar.

Reykjavík 27. decembr 1871.

H. Th. A. Sivertsen, fyrir Petersen. C. Zimsen Einar Þórðarson

Til sáttanefndarinnar í Reykjavík

verte

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Í tilefni af framanskrifuðu kæruskjali, innkallast hérmeð húseigandi Guðmundur Erlendsson hér í bænum, til að mæta fyrir Sáttanefnd Reykjavíkur, hér, í þingstofu bæjarins, næstkomandi laugardag þ. 30 Dec. kl. 11½ f.m. — varðandi til [illegible] sættar í máli þessu, enn ef sættir ekki komast á, mun þá verða vísað til landslaga og réttar

í Sáttanefnd Reykjavíkur hér 27 Dec. 1871

Hallgrímur Sveinsson H. Johnsen

Ár 1871, fimmtudaginn hinn 28. December, kl. 11¾ f.m., höfum við undirskrifaðir stefnuvottar í Reykjavík birt framanritað kæruskjal og stefnu húseiganda Guðmundi Erlendssyni, persónulega á heimili hans.
Þetta vitnum við, í krapti stefnuvottaeids okkar, hjermeð.

Árni Gíslason Jón Borgfirdingur

Borgun: 36 sk.
þrjátíu og sex skildingar r.m.

Árni Gíslason Jón Borgfirdingur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Þar eð í brjefi því, er lagt var fram á seinasta
bæjarfulltrúakjörfundi hjer í bænum og dag
sett er 7 f. m. frá nokkrum borgurum og
húseigendum, eru nokkur orðatiltæki, sem
að vorri áliti eru meiðandi fyrir oss, og
sem vjer eigi þykjumst skyldir að liggja
undir bótalaust, þá leyfum vjer oss hjer
með, að biðja hina heiðruðu sáttanefnd, að
kalla fyrir sig hið fyrsta ásamt oss, hús-
eiganda herra Jóhannes Olsen hjer í
bænum, sem er einn af þeim er hefur
undirskrifað áminnst brjef, til þess
að regna til að misklíð þessi verði
sáttsamlega til lykta leidd; en komist
sætt ekki á, óskum vjer að málinu

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Verdi vísad til landslaga og rjettargángi

Reykjavík 10. februar 1871

A. Sivertsen. Jón Pjetursson O. Finsen

Einar Þórðarson

Til

Sættanefndarinnar í Reykjavíkur kaups[...]

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Í tilefni af framanskrifuðu kæruskjali innkallast hérmeð húseigandi hanra Jóhannes Olsen til að mæta fyrir sættanefnd Reykjavíkur bæjar, í þingstofu bæjarins, þriðjudaginn hinn 14. yfirstandandi Febrúarmánaðar kl. 12 á hádegi. Munu þar þá verða reyndar sættir í þessu máli; en ef sættir takast ekki, verður þá vísað til landslaga og réttar.

Sættanefnd Reykjavíkur bæar, 10. Február 1871.

Borgun 24/

Pálsson. H. Johnsen

Ár 1871, laugardaginn hinn 11. Februar kl. 12½ e.m., höfum við undirskrifaðir stefnuvottar í Reykjavík birt framanritað kæruskjal og stefnu húseiganda Jóhannesi Olsen, persónulega á heimili hans.

Þetta vitnum við, í krapti stefnuvottaeiðs vors, með nöfnum og innsiglum.

Árni Gíslason

Jón Borgfirðingur

Borgun: 36 skl.
þrjátíu og sex skildingar r.m.

Árni Gíslason

Jón Borgfirðingur

Kaupstad.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Ár 1871 hinn 14. Febrúar var mál þetta fyrirtekið í sáttanefnd Reykjavíkur kaupstaðar, og mættu allir málspartar persónulega. Sátta var leitað, en árángurslaust, og vísast því málinu hjer- með eptir ósk kærenda til landslaga og rjettar.

Í sáttanefnd Reykjavíkurkaupstaðar, d. u. s.

[signature] H. Sigurðsson [signature]

Skúli Magnússon
vottur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Þar eð í brjefi því, er lagt var framm á seinasta bæjarfulltrúafundi hjer í bænum, og dagsett er 7. f. m., frá nokkrum borgurum og húseigendum, eru nokkur orðatiltæki, sem að voru áliti eru meiðandi fyrir oss; og sem vjer eigi þykjumst skyldir að liggja undir bótalaust, þá leyfum vjer oss hjermeð, að biðja hina heiðruðu sáttanefnd, að kalla fyrir sig hið fyrsta ásamt oss, húseiganda skóara herra Einar Einarsson hjer í bænum, sem er einn af þeim er hefur undirskrifað áminnst brjef, til þess að reyna til að misklíð þessi verði sáttsamlega til lykta leidd; enn komist sætt ekki á, áskilum

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

yfir að málinu verði vísað til landslaga og rjettargángi.

Reykjavík 10. februar 1871

H. Sivertsen, Jón Pjetursson, O. Finsen

[illegible]

Til

Sóknarnefndarinnar í Reykjavíkur kaupstað

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

a

Í tilefni af framanskrifuðu kæruskjali inn-
-kallast hérmeð herra skóara Einar Einarsson
til að mæta fyrir sættanefnd Reykjavíkur
bæjar, í þingstofu bæjarins, þriðjudaginn
þann 14. ~~þ.~~ yfirstandandi Febrúarmán-
-aðar kl. 11½ f. m. Verða kann þá reyndar
sættir í þessu máli; en ef þetta tekst ekki,
mun þeim verða vísað til lands laga og
rjettar.

Sættanefnd Reykjavíkur bæjar, 10. Febrúar 1871.

Borgun 24ß.

[illegible] · H. St. Johnsen

Ár 1871, laugardaginn hinn 11 Febrúar kl. 12¾ e. m., höfum við undir-
skrifaðir stefnuvottar í Reykjavík birt framanritað kærusjal og stefnu skóara
Einari Einarssyni, persónulega á heimili hans.

Þetta vitnum við, í krapti stefnuvottaeiðs okkar, með nöfnum og innsiglum.

Árni Gíslason   Jón Borgfirðingur

Borgun: 36 Sk.
þrjátíu og sex skildingar r. m.
Árni Gíslason
Jón Borgfirðingur

...nisforlað

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Ár 1871 hinn 14 Febrúar var mál þetta fyrirtekið í sáttanefnd Reykjavíkur kaupstaðar. Báðir kærendurnir og hinn kærði mættu persónulega, en þareð sáttatilraun varð árángurslaus, vísast málinu hjermeð eptir ósk kærenda til landslaga og rjettar.

Í sáttanefnd Reykjavíkurkaupstaðar d. u. s.

Ólafsson. H. Sigurðsson

Skúli Magnússon
settur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Árið 1871, 29. dag desembermánaðar, gjörðu undirskrifaðir bæjarfulltrúar Reykjavíkur á aðra hliðina og á hinn bóginn undirskrifaðir borgarar og húseigendur hjer í bænum svo látandi sátt og samning sín á milli: að undirskrifaðir borgarar og húseigendur játa, að þeir með brjefi því, er þeir rituðu og lögðu fram á kjörfundinum 7. dag janúarmánaðar þ. á. engan veginn hafi ætlað að meiða í neinu persónulega mannorð hinna velnefndu mótparta, og lofuðu, til þess að friður geti haldizt, og til þess að fyrirbyggja leiðinlegt málaþras í þessu efni að gefa í sameiningu 20 rd. einhverju bágstöddu heimili í umdæmi bæjarins. Bæjarfulltrúarnir kváðust gjöra sig ánægða með sáttargjörð þessa, og lofuðu að máli þessu skyldi hjermeð alveg lokið af sinni hálfu.

Reykjavík 29. dag desemberm. 1871.

H. Kr. Friðriksson Joh. Olsen P. O. Gíslason

Sigurðr Jónsson Einar Einarsson

G. Erlindsson Jón Olafson Sigurður Þórðarson Robert Stein [illegible]

Björn Guðlaugsson Ívar Jónathansson

N. Zoëga? [illegible] Magnús Jónsson Ingemundr Sigurðsson

Sigurður Jónsson Jóhan Jónson

H. A. Sivertsen + Jón Pjetursson +

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Stiptamtið hefir með bréfi dags. 22. janúarmán. þ.á. skrifað mér á þessa leið:

„Eptir að hafa meðtekið skýringar hinnar heiðruðu bæjarstjórnar af 11. þ. m. viðvíkjandi beiðni faktor H. A. Sivertsens um að aukaútsvar það, sem lagt hefir verið á verzlun P. C. Knudtzons & Söns hér í bænum fyrir árið 1867, að upphæð 75 rdl., verði með úrskurði stiptamtsins sett niður svo það nái tiltölulegu hlutfalli við þau aukaútsvar, sem öðrum verzlunum hér í bænum hafa verið gjörð fyrir hið sama ár, skal stiptamtið hérmeð gefa bæjarstjórninni til þóknanlegrar vitundar og auglýsingar fyrir beiðandanum það er hér segir:

Þareð aukaútsvarið eptir reglugjörð 27 nóv. 1846 ber að leggja á gjaldendur eptir efnum og ástandi, en ekki, eins og beiðandinn fer fram á, eptir því, hvað miklar vörur hver einstakur kaupmaður á hinu umrædda tímabili hefir flutt af landi burt, og þareð álíta verður, þegar tillit er tekið, bæði til „efna og ástands“ þessa kaupmanns, sem beiðandinn hefir viljað bera Knudtzons verzlun saman við, og til þess aukaútsvars, sem hið umrædda ár hefir verið lagt á 2 aðrar stærri verzlanir hér í

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

bænum nl. C. F. Siemsens og Henderson & Andersons; sem eigi síður en þær, sem beiðandinn hefir á bent ber að taka til samanburðar — að aukaútsvar það, sem lagt hefir verið á verzlun P. C. Knudtzons & Søn hér í bænum fyrir árið 1867 standi í hæfilegu hlutfalli bæði við efni og ástand verzlunareigandans og við þau aukaútsvör, sem lögð hafa verið á hina aðra kaupmenn bæjarins, hefir stiptamtið eigi fundið næga ástæðu til að fara eptir beiðni þeirri, sem hér liggur fyrir, eða til að breyta niðurjöfnun bæjarstjórnarinnar með úrskurði sínum."

Þetta vil eg eigi hérmeð láta hjáliða að tilkynna Yður.

Skrifstofu bæjarfógeta í Reykjavík hinn 24. janúar 1868.

A Thorsteinson

Til

herra faktor H. A. Sivertsen

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

ons;
ber
um
Son
hlut-
ur
l
bið
s
du-
n."

1868.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Að þeir bæarfulltrúar H. A. Sivertsen, Jón Pétursson, O. P. Finsen og Einar Þórðarson hafi fyrir sáttanefndinni þann 14. þ. m., þegar leitað var sátta milli þeirra og skóara Einars Einarssonar, lýst sig ekki ófúsa til sátta, það vottast hérmeð.

Sáttanefnd Reykjavíkur bæar, 27. Febrúar 1871.

Ó. Pálsson   H. St. Johnsen

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Að þeir bæarfulltrúar H. A. Siversen, Jón Pétursson, Einar Þórðarson og O. P. Finsen hafi fyrir sáttanefndinni þann 14. þ. m., þegar leitað var sátta milli þeirra og húsaigandans Jóhannesar Olsens, sýnt sig ekki ófúsa til sátta, það vottast hérmeð.

Sáttanefnd Reykjavíkur bæar, 27. Febrúar 1871.

Jón Árnason.   P. Guðjohnsen

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Útskript
úr þingbók Reykjavíkurkaupstaðar

Ár 1871 fimmtudaginn 1. júní kl. 10. f. m. var Reykjavíkurkaupstaðar bæjarþingsrjettur settur á skrifstofu bæjarfógeta í Reykjavík og haldinn af settum dómara cand. juris Skúla Magnússyni með vottum Pjetri Jónatanssyni, Al. Arnasyni, Jóni Borgfirðingi og Arna Gíslasyni hvar þá í

Málinu N 8/1871: Bæjarfulltrúar H. A. Sivertsen, Jón Pjetursson, O. Finsen og E. Þórðarson
gegn
húseiganda Jóni Þórðarsyni

var uppkveðinn svolátandi

Dómur:

Á kjörfundi hjer í bænum 7. januar þ. á. þar er kjósa skyldi einn mann úr borgaraflokknum í bæjarstjórnina, var lagt fram brjef nokkurt, er hinn stefndi í þessu máli, húseigandi Jón Þórðarson, hafði undirskrifað ásamt nokkrum öðrum. Mótmælir skjal þetta kosningunni, meðal annars af því, „að fje bæjarins, og það svo fleiri hundruðum

skipti, sje útgefið framyfir fyrra árs samþykktar áætlanir, og þannig heimildarlaust, en þetta, þannig kemst skjalið að orði, „verður engu öðru kennt en óforsvaranlegri vangæzlu þeirra sömu bæjarfulltrúa og skeytingarleysi þeirra um bæjarins fje, og vítaverðri misbrúkun á fjárforráði því, er lögin og kjósendurnir hafa lagt þeim í hendur.

Þeir fjórir bæjarfulltrúar, er hjer um ræðir, verzlunarstjóri H. A. Sivertsen, yfirdómari Jón Pjetursson, póstafgreiðslumaður O. Finsen og prentari Einar Þórðarson, hafa álitið ofanskrifuð orð og orðatiltæki meiðandi fyrir virðingu sína og mannorð, og hafa þeir þessvegna eptir árangurslausa sáttatilraun og að fenginni gjafsókn hjer fyrir rjettinum krafizt þess, að hinn stefndi verði dæmdur í 20rd sekt til fjárhirzlu landsins, til að greiða sjer (stefnendunum) 10rd í málskostnað, hin umkærðu orð dæmd dauð og marklaus og hinum setta málsfærslumanni þeirra dæmd sanngjörn málsfærslulaun.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Hinn stefndi hefur gjört þá aðalrjettarkröfu, að málinu verði frávísað, sjer dæmdir 15rd í málskostnað og stefnendurnir hæfilega sektaðir fyrir óþarft málaþras. Til vara hefur hann krafizt, að hann verði dæmdur sýkn af öllum kröfum stefnendanna, þeir dæmdir í hæfilegar sektir fyrir óþarft málaþras og sjer dæmdir 20rd í málskostnað.

Auk þessa hafa málsfærslumenn málspartanna hjer fyrir rjettinum heimtað hvor annars sektaðan fyrir ósæmilegan rithátt og hins viðhöfðu orð dæmd dauð og ómerk.

Hvað nú fyrst viðvíkur aðalkröfu hins stefnda, að málinu sje frávísað, hverja kröfu hann hefur byggt á því, að annar maður meðal undirskrifenda hins umkærða skjals hafi boðizt til að taka að sjer alla ábyrgð af innihaldi þess, þá getur þetta atriði, þó það annars kynni að hafa einhverja þýðingu fyrir úrslit málsins, aðeins veitt hinum stefnda sýknu, en aldrei valdið því, að málinu gegn honum verði frávísað, og þareð að öðru leyti engin ástæða til frávísunar felst í

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

meðferð málsins hjer fyrir rjettinum, verður því frávísunarkrafa hins stefnda ekki tekin til greina.

Heldur ekki getur ofangreint tilboð veitt hinum stefnda það, að hann verði dæmdur sýkn af kærum stefnendanna í þessu máli, því samkvæmt almennum sakamálareglum, sbr. einnig hegningarlaganna 48. greins, 1. lið, er hver hluttökumaður í afbroti sekur fyrir sig, og fyrir það er hann gjörði, án þess að nokkur annar geti tekið að sjer skuld hans og með því veitt honum sýknu, og gildir þetta jafnt hvort sem einstakir menn eiga að hefja kæruna, eða hins, að koma fram af rjettvísinnar hálfu.

Hvað snertir hin önnur atriði, er hinn stefndi hefur tilfært til sýknu sjer, þá skal það athugað, að í hinum framkomnu upplýsingum felst ekki nein sönnun fyrir, að stefnendurnir hafi gjört sig seka í því athæfi, er heimili að brúka um þá þau orð, er þeir hjer hafa haft yfir, og með því hin umkærðu orðatiltæki í sjálfum sjer eru áburður, er hlýtur að verða

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

virdingu þess, er fyrir verdur, til hnekkis, getur hinn stefndi ekki komizt hjá að verda dæmdur í sekt samkvæmt hegningarlaganna 219. gr., 1. lið, og virðist sektin eptir öllum mála-vöxtum hæfilega metin á 10rd. Auk þess ber að dæma hin umkærðu orð dauð og ómerk, og hinum stefnda ber að greiða stefnendunum í málskostnað 20rd, en ef málið ekki hefði verið gjafsóknarmál, þará meðal í málsfærslulaun til hins skip-aða málsfærslumanns stefnendanna 10rd.

Eptir þarum gjörði kröfu ber það orð málsfærslumanns stefnendanna um hinn stefnda, að hann sje „uppblásinn maður“, og þau orð hins stefnda, að „árið 1869 hafi verið búið að lauma burt (úr bæjarreikn-ingunum) 284rd 74s“, dauð og ómerk að dæma, en þar á móti virðist ekki nægileg ástæða til að sekta málsfærslumennina fyrir ritháttt þeirra undir rekstri málsins.

Að svo miklu leyti málið hefur verið gjafsóknarmál, hefur málsfærslan hjer fyrir rjettinum verið lögleg.

Því dæmist rjett að vera:

Hinn stefndi, húseigandi Jón Þórð-

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

arson, greidi til landsjóðs Íslands 10-tíu-
ríkisdala sekt. Hinn úppástefndi meid-
andi áburdur er stefnendurna á daudur
og marklaus ad vera, og hinum stefnda
ber ad greida stefnendunum í máls-
kostnad 20 - tuttugu - ríkisdali, þaraf
10rd til hins skipaða málsfærslu-
manns stefnendanna, organista P.
Gudjohnsens. Þau af málsfærslumönn-
unum undir rekstri málsins vidhöfðu
ord, sem ad ofan eru greind, eiga
daud og marklaus ad vera.

Hid ídæmda ad greida innan
fimtán daga frá löglegri birtingu
undir adför ad lögum.

Skúli Magnússon
settur ad hoc."

Dómur þessi var í rjettinum upp-
lesinn. Fyrir hönd stefnenda var mættur
organisti P. Gudjohnsen. Hinn stefndi var
ekki mættur.

Rjettinum uppsagt
Skúli Magnússon
settur

Pjetur Jónasson. Á. Árnason. Jón Borgfirdingur. Á. Gíslason.

Rjetta útskrift staðfestir
Skúli Magnússon
settur

Gratis

A 1871 Sál.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

daginn hinn 2. júní kl. 11½ f. m., höfum við undirskrifaðir stefnuvottar í Reykjavík birt framanritaðan dóm húseigandi Jóni Þórðarsyni, persónulega á heimili hans.

Þetta vitnum við, í krapti stefnuvottaeiðs okkar, með undirskrifuðum eiginhandar nöfnum.

Jón Borgfirðingur. A. Árnason

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Af því við undirskrifaðir tómthúsmenn Reykjavíkr bæjar sem kosningarrétt höfum eftir bæjarstjórnar reglugjörðinni 27 Novbr 1846, sjáum ekki betur enn að Stiftamtsmaðurinn yfir Íslandi hafi með ýmsum tilskipunum sínum og urskurðum lútandi að spítalagjalds málinu, hvaráméðal vér viljum tilnefna Stiftamtsbréfin 19 Júlí og 21 Septbr þ. á. og fjárnáms eður lögtaks skipunina 14 Octbr næst eptir, — ef ekki beinlínis brotið á oss lög þá samt að vér séum tilfinnanliga aflaga bornir í samanburði við aðra sem greiða eiga Spítalagjald ekki að eins hér um gjörvalla Gullbringusýslu heldur einnig til móts við samsóknarmenn vora hér framá Nesinu þarsem við Reykvíkingar erum þeir einu gjaldendur til spítalans sem Stiftamtið hefur látið því framgengt verða að oss væri skapaðr afli hverjum fyrir sig, að því leyti sem vér, eins og tilfellið varð með alla í hinum veiðistöðunum hér innan Faxaflóa að austanverðu, treystumst ekki til að gefa skýrslu um aflann „undir eiðstilboð“ eður skýrslu um aflann af því lýsi sem ekki var einusinni farið að verka hjá neinum manni 14 Maj þ. árs þegar okkur var stefnt til fundar og við vorum krafðir tilsagna um hvortveggja; — og þarsem vér Reykjavíkr búar erum ennfremur þeir einu hér við alla sjóarsíðuna innan Faxaflóa, sem almennt lögtak á spítalagjöldum, — og það svona löglega (!) undirkomið og undir búið, höfum mátt þola. Með því 4 af núverandi bæjarstjórn Reykjavíkur, að eins 4 af fulltrúum þeim sem eru kosnir af borgurum og húseigendum hafa látið hafa sig til þess sem bæarfulltrúar og meðlimir bæarstjórnarinnar að flana að þessu skatta álögu verki, sem liggur að öllu fyrir utan þeirra verkasvið eptir bæjarstjórnar lögunum, og sem tilsk 10 Agúst 1868 gefur þeim enga sérstaka heimild né leggur þeim neina þessleiðis skyldu á herðar, og jafnframt, án þess að leyta álits, samþykkis og heimildar kjósinda sinna og gjaldþegnanna þar um,
ekki einusinni eptir það fulltrúi tómthúsmanna hafði afsagt að eiga nokkurn hlut að þessu og sagt sig úr bæarstjórninni með sama, enn 6 fulltrúin þaraðauki afsagt að taka þátt í þessari ógjörð, —

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

vér skiljum ekki hvernig þeim 2 fulltrúum hefir getað haldist það uppi að afsegja að taka þátt í þeirri skipun yfirvaldsins sem lögleg væri og eyggjandi bygð á gildandi lögum? Með því þessir sömu 4 bæarfulltrúar buddust að vera lausnar úr bæar stjórninni, hjá Stiftamtinu, – eptir að 43 spítala= gjaldþegnar úr tomthusmanna flokknum og 14 úr borgara flokknum höfðu lýst skriflega yfir van= trausti til þeirra fyrir þessar þeirra tiltektir, og skorað á þá 12 Sept. að gánga út, – en hnyta þá þarvið yfirlýsingu sinni og sannfæringu um að þeir hafi gjört alveg rétt, alltso að við kjósendur og skatt= gjaldendur bæarins höfum ekki veppa neitt að klaga í þessu tilliti. Með því Stiftamtið í svarbréfi sínu 21 Septbr þ. a. fer þeim orðum um, sem það eitt eigi löglig ráð á, að veita fulltrúum bæarins lausn og þá einnig kursitja þá, eða máské skikka uppá okkur fulltrúa þrátt fyrir kjósendanna þakk, – með því Stiftamtið leggur í sama bréfinu þann skilning sinn á bæarstjórnarlögunum, eða að það hlýtur að álítast fólgið og leiðast út úr þeirri rök semdaleiðslu hayfirvaldsins að það sé lögleg gjörð til skatta álögu eðr til niðrjöfnunar bæarskatts= ins þótt ekki vinni að henni eða fullgjöri nema 3 eða 4 af 6 bæarfulltrúum og bæargjaldkjeranum hinum 7. sem á að taka þátt í niðurjöfnuninni skattanna ásamt þeim 6 fulltrúum; – að þótt það sé að eins 3 eða 4 af fulltrúum borgara og húseiganda, sem fullgjöri einir og án þess full= trúi tomthusmanna eigi þar neinn þátt í – einhverja nýja skatta álögu á tómthúsmennina þá sé sú skatta álaga eðr niðurjöfnunargjörð á þá (okkur tomthusmenn sum sé) löglig og lög= gild í alla staði sem við megum ekkert segja í móti að minsta kosti ekki af þeirri ástæðu að okkar fulltrúi átti þar aungan hlut að, – að þótt borgarafulltrúarnir einir sér eða nokkur hluti þeirra, eins og hér varð uppá í þessu spítala= gjaldsmáli, eigi að hafa lögfult skatt-álögu atkvæði á tomthusmennina þá eigum við samt ekkert atkvæði í móti þeim að hafa borgarafulltrúunum sjálfum eður neinum þessleiðis gjörðum þeirra, þarsem í Stiftamts=

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

bréfi 21 Sept þá segir, að sakir þess að ekki hafi lýst vantrausti í gegn þeim 4 fulltrúum nema sem svari ⅕ af kjósindum þeirra þe ur flokki borgara og húseigenda, þá verði slík yfirlýsing allra okkar 57 kjósinda sem undir vorn skrifaðir ekki til greina tekin og að við tómthúsmenn þannig höfum ungan rjett, útaf skattalögum og annar fjárráðsmensku þeirra 5 fulltrúanna úr borgara flokknum einna saman, eður 3 eður 4 þeirra samsvarandi þeirri skyldu að vér skulum búa undir öllum þeirra skatta álögum, með því þeir sömu 4 bæarfulltrúar sita enn hér í bæarstjórninni einsog ekkert hafi í skorist, og kjörskrárnar hljóða ekki uppá neina aðra breytingu á núverandi bæjarstjórn, er vér þó höfum afbiðið með fullum rökum, — heldur að kjósa skuli einn fulltrúa og þarnæst nýjan fulltrúa úr tómthúsmanna flokknum, og með því enn fremur að þessi núverandi bæarstjórn eptir því sem skal vera birt orðið við gjörð bæar áætlunarinnar fyrir 1871. hefir freklega misséð sig í fjárforráði og fjárgæztu bæarins sem kjósindurnir í krapti bæarstjórnarlaganna hafa trúað þeim fyrir, með því að sögn 6–700 ℛ sé eitt. fram yfir áætlanir og þó ekki borið að neinn undir skattgjaldendur hvernig fé þetta verði bætt upp, án þess að því sé jafnað niður beinlínis á bæarbúa nú þegar, — þá lýsum vér kosningar bærir tómthúsmenn því hérmeð yfir fyrir hinni heiðruðu kjörstjórn Reykjavíkur bæar

Að svo framt þessir eldri bæarfulltrúar en ætla sér að halda sæti sínu og sita þar til streytu við oss kjósendurnar og so framt borgarar og húseigendur styrkja þá í þessu með því einhuga að ganga til kosninga á einum fulltrúa, — að vér ætlum okkur ekki að kjósa neinn fulltrúa af vorri hendi í þetta sinn, en abyrgjumst það enni heiðruðu kjörstjórn, bæarstjórninni sem nú er og stiftamtinu ef þessi stjórnarvöld fara til og mynda þannig bæarstjórn, þrátt fyrir þessa vora yfirlýsingu, og gjöra oss ómögulegt að neyta vors lögfulla kosningarréttar. —

Reykjavík 7. Januar 1871

Einar Jonson Torfi Jonsson Olafur Gudlogsson

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Hans Jónson Bergur Pálsson
Gísli Björnsson Jón Björnsson
Sveinn Ingimundasson Boddson Jón Guðmundsson
Jón Jónsson Egill Guðnason Jón Guðmundsson
Guðmundur Einarsson Erlendur Hannesson
Gísli Þorsteinsson Grímur Guðnason
Þórður Torfason Egill Gunnlögsson
Einar Árnason Jón Jónsson
Gísli Þorsteinsson Magnus Vigfusson
Jóhannes Magnusson Magnus Árason
Jón Oddsson Ó Stengrímsson Magnús Magnussson
L Stengrímson Guðmundur Þórðarson
Magnus Þorkelsson Kristján Gíslason
Þórður Guðmundsson Hans Hansson
Magnus Einarsson

Til Bjórstjórstjórnarinnar í Reykjavík

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Hérmeð fullmakta eg í fjarveru minni þá herra bæjarfulltrúa H. Siversen, Jón Pjetursson og Einar Þórðarson til þess [illegible] vegna að höfða mál á móti mönnum þeim, er undirskrifað hafa brjefið til Kjörstjórnarinnar hjer í bænum í janúarmánuði þ. á., hvort sem þeir höfða málið gegn fleirum eða færri af þeim. — Samkvæmt þessu skulu þeir og innkalla fyrir sáttanefnd hjer á menn [illegible] mín vegna, og gjöra þá sátt við þá, sem þeir láta sjer lynda. Og yfir höfuð allt hvað hjer bæjarfulltrúar í þessu gjöra fyrir mína hönd, skal hafa sömu gildi og eg það sjálfur gjört hefði

Reykjavík 25. August 1871

H. Finsen

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

hvorþjer háæruverðugi herra, velþóknanlegast fáið þjer af hjá-
lagðri dóms útskrift, höfum við þann 6ta m. öðlast dóm Reykja-
víkur bæjarþings í máli því er við, eptir því til veittri náð-
ugri gjafsókn stiptamtsins, höfum höfðað gegn ept. yfir-
réttarprocurator Jóni Guðmundssyni útaf meiðandi um-
mælum um oss í bréfi til kjörfundarins í Reykjavíkur kaup-
stað þann 7 Janr. þ.á. og er verjandinn J. Guðmundsson
með þessum dómi tildæmdur að greiða 20rd sekt til landssjóðs-
ins og 20rd í málskostnað

Þareð mótparturinn hefir áfríað dómi þessum til landsyfir-
réttarins, hvar ~~það~~ málið eptir stefnunni á að falla í rétt þann 6ta
Nov. þ.á., en oss virðist engin nauðsyn bera til slíks dráttar
í jafn einföldu og umfangslitlu máli, höfum við ásett
oss að gagnstefna bæjarþingsdóminum til staðfestingar
með þeim styttsta stefnufresti er lög leyfa.

Því leyfum vér oss hérmeð í undirgefni að beiðast þess að
oss í þessu falli þess gagnstefnu leyfis er oss náðugast var
veitt fyrir bæjarþingsréttinum, megi verða veitt hið
sama leyfi fyrir yfirréttinum, hvar við munum færa
þetta mál vort sjálfir

Reykjavík 9 Juni 1871
H.A.S. Jþ. OF Eþ.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Ár 1871 mánudaginn 13. nóvembermán. var í hinum konunglega yfirdómi á Íslandi kveðinn upp

í málinu No 39/1871: Jón Þórðarson

gegn

H. A. Sivertsen, Jóni Pjeturssyni, Einari Þórðarsyni og O. Finsen, bæjarfulltrúum

svo látandi

Dómur:

Þegar næstliðinn vetur átti að kjósa nýjan meðlim úr borgaraflokknum til bæjarfulltrúa í Reykjavíkur kaupstað, var á kjörfundi þann 7. janúar framlagt skjal, undirskrifað af áfrýjanda þessa máls, húseiganda Jóni Þórðarsyni á Hlíðarhúsum og 22 öðrum borgurum bæjarins, dagsett s. d., í hverju þeir á ýmsan hátt ljetu í ljósi óánægju sína yfir hinum þáverandi bæjarfulltrúum, og meðal annars tóku svo til orða: "... með því það þaraðauki skal vera bert orðið, nú við gjörð fjáráætlunar vorrar fyrir 1871, að fje bæjarins, að það svo fleiri hundruðum skipti, sje útgefið fram yfir fyrra árs samþykktar áætlanir og þannig heimildarlaust, en þetta verður engu öðru kennt, en óforsvaranlegri vangæzlu þeirra sömu bæjarfulltrúa og skeytingarleysi þeirra um bæjarins fje og vítaverðri misbrúkun á

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

yfirforræði því, sem lögin og kjósendurnir hafa lagt þeim í hendur ....". Þareð hinir þáverandi fjórir bæjarfulltrúar, H. A. Sivertsen verzlunarstjóri, assessor Jón Pjetursson, Einar prentari Þórðarson og þústafgreiðslumaður O. Finsen, álitu sig meidda með greindum orðum, stefndu þeir eptir undangenginni árangurslausri sáttatilraun Jóni Þórðarsyni fyrir bæjarþingsrjett Reykjavíkur kaupstaðar, og með dómi frá 1. júní þ.á. voru hin meiðandi orð dæmd dauð og marklaus, og Jón Þórðarson dæmdur til að greiða 10 rd. sekt til landssjóðsins og málskostnað með 20 rd., þaráméðal 10 rd. til hins skipaða málsfærslumanns hinna nýnefndu bæjarfulltrúa við undirrjettinn, organista P. Guðjohnsens. Þarhjá voru tvö orðatiltæki, er málsfærslumenn málspartanna höfðu fram borið, með sama dómi dæmd dauð og marklaus.

Dómi þessum hefir Jón Þórðarson áfrýjað til landsyfirrjettarins með stefnu dagsettri 10. ágúst þ.á., og gjört þá aðalrjettarkröfu, að dómur undirrjettarins verði dæmdur ómerkur og málinu vísað frá undirrjettinum, eða þá að verða dæmdur sýkn af ákærum hinna stefndu; og í öllu falli, að sjer verði dæmdur málskostnaður fyrir báðum rjettum. Hinir stefndu krefjast þaramóti, að undirrjettardómurinn verði að öllu leyti staðfestur, og að sjer verði dæmdur málskostnaður við yfirrjettinn.

Til styrkingar fyrir aðalrjettarkröfu sinni tekur áfrýjandi fram, að hann við undirrjettinn hafi

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

komið fram með áskorun til setudómarans í mál-
inu, cand. juris Skúla Magnússonar, sem af stipt-
amtinu hafði skipaður verið 4. maí þ.á., um að
víkja úr dómarasæti vegna þess, að hann sem
fullmektugur eða skrifari bæjarfógetans í Reykjavík,
er sem meðlimur bæjar- og fátækrastjórnarinnar eptir
þarum gjörði kröfu hafði vikið úr sæti sína í
þessu máli, eptir áliti áfrýjanda ólöglega hafði verið
settur til að dæma í sama máli, en að setudómar-
inn með úrskurði 11. maí þ.á. hefði neitað að taka
þessa kröfu til greina. Þareð áfrýjandi samt sem
áður ekki hefir, jafnframt því að krefjast; að und-
irrjettardómurinn verði dæmdur ómerkur, heimtað
honum heimvísað til nýrrar dómsáleggingar af öðr-
um setudómara, og þareð yfirdóminn yfir höfuð að
tala brestur heimild til að skera úr því, að hve
miklu leyti þvílík setudómaraskipun stiptamtsins
sje lögleg eður eigi, getur aðalrjettarkrafa áfrýjand-
ans ekki tekizt til greina. Rjetturinn getur heldur
ekki sjeð, að það atvik, að hinir stefndu höfnuðu
fyrir sættanefndinni tilboði því, sem einn af undir-
skrifendum tjeðs skjals frá 7. janúar þ.á. gjörði um,
að hann <u>einn</u> vildi taka upp á sig alla málssókn
og sekt þá og fjárútlát, er sættanefndin, eða dóm-
stólarnir, ef ekki gæti af sættum orðið, gjörði eða
dæmdi útaf þeim meiðyrðum m.m., er skjalið frá
7. janúar álitist að innihalda, gæti gjört sáttatilraun-

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

ina við áfrýjanda ómerka, þareð hinir stefndu ekki geta fyrir þvílíkt tilboð misst vafalausan rjett sinn til að halda sjer til hvers einstaks af undirskrifendunum, og krafa áfrýjanda, að undirrjettardómurinn fyrir þá sök skuli dæmast ómerkur, og málinu vísast frá undirrjettinum, getur því ekki tekizt til greina, heldur verður að dæma málið að sakarefninu sjálfu.

Til stuðnings fyrir því, að verða dæmdur sýkn af kærum hinna stefndu, færir áfrýjandi sumpart, að með hinum átöldu orðatiltækjum: "óforsvaranleg vangæzla", "skeytingarleysi um bæjarins fje" og "vítaverð misbrúkun á fjárforræði því, er lögin og kjósendurnir hafi lagt þeim (bæjarfulltrúunum) í hendur", sem virðast byggð á því, að árið 1871 hafi verið jafnað á bæjarbúa þriggja ára samansöfnuðum gjaldþrotum fátækrasjóðsins, einungis sje úttalaðar útásetningar (kritik) á óheppilegri stjórn bæjarfulltrúanna á fje bæjarins, og að sjerílagi hafi ekki með orðatiltækinu "vítaverð misbrúkun" verið meint neitt ærumeiðandi fyrir hina stefndu, en að það einungis hafi verið sömu orðatiltæki, sem skömmu á undan höfðu verið viðhöfð: "skeytingarleysi" og "óforsvaranleg vangæzla", í annari mynd, og ætti þessvegna að tákna hið sama eða nokkurskonar aðfinningarvert hirðuleysi, sumpart að útásetning þessi verði að álitast rjett og heimiluð bæði í stöðu bæjarstjórnarinnar gagnvart fátækrastjórninni,

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

sem eptir skoðun áfrýjanda er kontrollerandi, þannig að bæjarstjórnin er skyld til að hafa umsjón bæði með því, að fátækrastjórnin ekki krefjist meira til þarfa sinna ár hvert en nauðsynlegt er, og einnig að hún heimti upphæð þá, er með þarf bæði til gjaldþrota fyrra árs sem og til nauðsynlegra gjalda komandi árs – og í allri annari óheppilegri stjórn bæjarstjórnarinnar á fje bæjarins, hvaruppá stefnandi tilfærir ýms dæmi.

Þareð samt sem áður bæjarfulltrúunum og bæjarfógetanum, hverjum fátækranefndin innan loka nóvembermánaðar ár hvert á að afhenda áætlun um upphæð þá, sem útheimtist til þarfa fátækramálefnanna hið komandi ár, eptir reglugjörð um stjórn bæjarmálefnanna í Reykjavík 27. nóvember 1846 19. grein, einungis er heimilt að stinga uppá lækkun á hinni umbeðnu upphæð, en ekki hafa að öðru leyti nein endurskoðandi nje kontrollerandi áhrif á áætlun fátækranefndarinnar, nje ábyrgð á, hvernig hún ver því fje, sem henni eru veitt umráð yfir, og þareð hin önnur dæmi, sem áfrýjandi hefir tilfært uppá stjórn bæjarstjórnarinnar á fje bæjarins, heldur ekki geta gefið heimild til að einkenna hana á þvílíkan hátt eins og gjört er með nefndum orðatiltækjum, sem sjerstaklega verða meiðandi vegna opinberrar stöðu hinna stefndu og þess trausts, er sú staða þeirra útheimtir, hlýtur yfirrjetturinn – jafnframt því að taka fram, að í orðatiltækinu "vítaverð misbrúkun" í því

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

sambandi, sem það stendur, er fólgin þvílík tvíræðni, að það, þarsem engri nákvæmari útskýring er við bætt, verður að álítast mjög meiðandi fyrir hina stefndu — að fallast á, að umgetin orðatiltæki eru í undirrjettardóminum dæmd dauð og marklaus, einsog þennan dóm, þarsem hinir stefndu ekki hafa áfrýjað honum til að fá sektina hækkaða, sem verður að ákvarðast eptir almennum hegningarlögum frá 25. júní 1869 §§ 217 og 218 smbr. 219, einnig ber að staðfesta að öðruleyti, þó þannig að málskostnaðurinn við undirrjettinn virðist hæfilega settur til 10 rd., hvaraf 8 rd. til hins skipaða málaflutningsmanns hinna stefndu, organista P. Guðjohnsens.

Að því leyti sem stefnandi undir rekstri máls þessa hefir krafizt, að ýms orðatiltæki hins skipaða málaflutningsmanns hinna stefndu fyrir undirrjettinum um ástefnda menn verði dæmd dauð og marklaus og hann sektaður, getur krafa þessi vegna ásigkomulags áburðar þessa sem áhrærandi þessu máli óviðriðna menn ekki tekizt til greina.

Málskostnað fyrir yfirrjettinum ber áfrýjandanum að borga hinum stefndu með 10 rd.

Að því leyti sem mál þetta hefir verið gjafsóknarmál fyrir undirrjettinum, vottast, að það hefir verið rekið forsvaranlega.

Því dæmist rjett að vera:

Undirrjettarins dómur á óraskaður að standa, þó svo að málskostnaður fyrir tjeðum

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

rjetti færist niður í 10 rd., hvaraf hinum skipaða málsfærslumanni hinna stefndu, organista P. Guðjohnsen bera 8 rd. í málsfærslulaun. Málskostnað fyrir yfirdóminum borgi áfrýjandinn hinum stefndu með 10 rd.

Hið ídæmda að greiða innan 8 vikna frá dóms þessa löglegri birtingu undir aðför að lögum.

Th. Jónassen.

Rjett eptirrit eptir dómabók yfirdómsins staðfestir
Magnús Stephensen.

Borgun 48 sk. fjörutígi og átta skildingar.
borgað
Magnús Stephensen.

Ár 1871 mánudaginn hinn 20. Nóvember kl. 12 á hádegi höfum við undirskrifaðir stefnuvottar í Reykjavík birt framanritaðan dóm Jóni Þórðarsyni á Hliðarhúsum persónulega á heimili hans.
Þetta vitnum við í krapti stefnuvotta eiðs okkar með nöfnum og innsiglum.

Jón Borgfirðingur A. Árnason

Borgun: 36 sk.
Þrjátíu og sex skildingar r. m.
Jón Borgfirðingur A. Árnason

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

með geymdum rétti til breytingar við áfrýun

Borgaðir 30rd þaraf er 10rd sendt til landssjóðsins. 20rd fylgja hjer með. Kvittun umbiðst:

Skrifstofu bæjarfógeta í Reykjavík 23. Júlí 1872

A Thorsteinson

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Yfirdómari og Tilskipaðir
í Íslands konúnglega Landsyfirrétti

Kunngjöra: að borgarafulltrúar Reykjavíkur kaupstaðar, formaður þeirra Doctor H. A. Sivertsen, varaformaður, Adjunkt Jón Pétursson, póstmeistari O Finsen og Doctor E Þórðarson hafa skýrt oss frá, að þar eð cost. yfirréttar prócurator Jón Guðmundsson hafi þann 1ta þ.m. tekið út áfrýunarstefnu til landsyfirréttarins þeim á hendur ~~[illegible]~~ og ætlast til að hún skuli falla í rétt þann 6 Nov þ.á., í máli því er þeir hafa höfðað gegn honum fyrir bæarþingi Reykjavíkur útaf munnlegum meiðyrðum um þá í [illegible] af 7 Sept þ.á. framlögðum á kjörfundi í Reykjavík hinn sama dag, þá finni þeir ástæðu til að ~~[illegible]~~ koma í veg fyrir þann drátt, sem þannig virðist tilætlaður af áfrýandans hálfu að á málinu verði með því gagnstefna dómi Reykjavíkur bæarþings ~~[illegible]~~ af 6ta þ.m. inn fyrir Landsyfirréttinn til staðfestingar. Hvar með nefndum dómi er:

dæmt rétt að vera

Hinn stefndi, yfirréttarmálsfærslumaður Jón Guðmundsson, greiði til landssjóðs Íslands 20 tuttugu ríkisdala sekt; auk þess ber hinn uppastefndi áburður $\frac{2}{1}$ meðandi á kærendurna dauður og ómerkur að vera. Kærendunum greiði kærði málskostnað með 20 tuttugu ríkisdölum, þaraf 10 rd í málsfærslulaun til hins skipaða málsfærslumanni kærendanna, organista P Guðjohnsen. Þau af málspörtunum undir málinu um kærðu hvers um annan viðhöfðu orðatiltæki eiga dauð og marklaus að vera.

Hið idæmda að greiða innan 15 daga frá löglegri birtingu dóms þessa undir aðför að lögum.

Þá alla ~~[illegible]~~ gagn~~[illegible]~~stefnendurnir þá að krefjast þess að hann í aðalsökinni verði staðfestur, en það mortificationina á þessa [illegible] snertir falldur úr gildi.

Því gagnstefnist þér til að mæta fyrir oss ~~[illegible]~~ Íslands konúnglega Landsyfirrétti mánudaginn þann 3 Júli 1871 á venjulegum stað og stundu [illegible] yfirréttarprócurator Jón Guðmundsson til þess að sjá skjöl í rétt lögð, málið útlistun og réttarkröfur [illegible], til þess að svara og dóm að þola til staðfestingar [illegible] undirréttar dómi í aðalsökinni hans, en ~~[illegible]~~ að [illegible] ofanskrifuðum dómi [illegible] til breytingar samkvæmt áðursögðu:

[illegible] stefnist einnig hinn setti undirdómari, [illegible] H

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

H E Clausen til sama dags, stundar og staðar til þess framanritaðan dóm sinn að til og forsvara.
Með tilsk. 3 Juni 1796 er lögdagslagging afnumið.
Dómsmálaskrifstofu Landsyfirréttarins 12 Juni 1871
Undir innsigli Landsyfirréttarins og dómsmálaskrifarans hendi

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Varnarskjal

í málinu: cst. yfirrjettarprocurator Jón Guðmundsson
gegn
Bæjarstjórnum Reykjavíkur kaupstaðar, verzlunar stjóra H. A. Siversen, Assessor J. Pjeturssyni og þórsmeist ara O. Finsen.

Jeg skal ekki eyða orðum útúr þessi málalengingu um fullmaktar lagsi umbjóðanda vors fyrir undirrjettinum, sem mótpartur inn nú aptur hefir gjört sjer það ómak að fram færa, eða um þær rjettargrundvallir sem stefnd kann að hafa á það er málsfærslumaður vor hafði að haft í málinu áður en það fjell í undirrjettinum, því það hafði mótpartur inn fastast viðurkennt með því að mæta í rjettinum eptir stefnunni; og skal eingi(n) sjer taka það aptur fram, sem máls færslumaður vor ljet bókfæra í þingbókinni, sjá Act. bls. 11, að ein- og hann hafði í höndum frá oss eptir beiðni vorri skjöl þau er málinu viðkomu o: fjeltakslausnina með sínum áteikn unum þannig hafði hann sama dag í þingrjetti mætt fyrir oss eptir að Stiftamtið eptir beiðni vorri hafði löggilt hann til að færa annað mál á hendur sínum sama mótparti, og ætla eg að slíkt hefði gefið dómaranum næga ástæðu til þess að hrinda þeim mótbárum, sem fram voru komnar gegn honum af hálfu hinna stefndu. Og einnig eg þannig lýsi því yfir, að allt það er sá umboðsmaður vor hafði gjört og gjörði í þessu máli bæði í undirrjettardeginum og þennan var gjört í umboði voru og að beiðni vorri, svo er og þess og fullvíst, að mótpart urinn hefir fyllilega vitað slíkt, og að tilgángur hans ~~alls~~ með mótmælingu gegn málsfærslumanni vorum hefir eng inn verið annar en sá að eyða málinu, eða að minnsta kosti koma til leiðar drætti á því, ef unnt væri.

Öðru(v)ísi skal það er á því andsvari nú hefir framlagt. er að mestu alveg samhljóða því er hann framlagði í yfirrjettinum þann 15 Maí í vor; ~~þaðvarðandi~~ þetta skal eg enda svo vandlega þrauðt, að hin nú framlagða áfrýunarsökin af 28 þ. m. nefnir 13 April í vor, „13 þ. m." þó er í því eitt ugglaust atriði, sem eg verð þess vegna að mótmæla, af því það er ekki fram komið í áfrýunarsökinni af 15 Maí í vor; það er nefnilega kaflinn á 7 bls. þ. s.: „Að síðustu — 14 dögum liðnum þar frá". Áfrýandinn hefir í áfrýunarsök sinni af 15 Maí þ. á. engum mótmælum hreift gegn því, að dómarinn gekk fyrir sjer að rjettinum 8da dag eptir að það var til dóms tekið, og verð eg að álíta hann bundinn við þá proce dure, með því líka að engin benduíng finnst í yfirrjettarstefnunni

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

um að slíka atriði muni verða gjört gildandi fyrir hinum Kon-
úngluga Rétti; því til sönnunar að ekkert sé við slíkt atriði
stríðt í hinni fyrri procedure við hina héraðs rétt af mótpartsins
hálfu, leyfi eg mér að framleggja staðfest eptirrit af áfrínunar
stefnu mótpartsins frá 15 Mai þ. á.

Aðdróttunarlaust get eg ekki látið það óáhrært, að áfríandinn
nú eins og fyrri bæði fyrir hjeraðs og undirrétti gefur sig ekkert
við málsefninu, en er stöðugt að smeigja sér í kríngum óverulegar
formspursmálsins, og mér virðist hann gjöra svo fljótmál
fyrir sér sem framast er unnt, og sem ekki miða til neins
annars, enn að draga málið sem ~~framast er unnt~~ ^lengst^. Og þar-
sem mótparturinn hefur, ~~[illegible]~~ af til vill, með ásetníngi, forsómað
að láta Actum staðfesta af undirdómaranum áður enn málið
féll í landsyfirréttinn í fyrra skiptið, enn því ~~það er vitanlegt~~
að honum við afhendingu Actorum, ^mun hafa^ ~~[illegible]~~ gjört aðvart um að
hann væri óstaðfestur, að líkindum til þess að uppihalda málinu
sem lengst, reyndi hann procedure sína virðist vitni um bera, þá
skal eg, þó eg enganveginn vilji útiloka hann frá að færa mál
sitt í „Realiteten", leyfa mér að mótmæla því að honum veitist
lengri frestur enn 8 dagar til „Realitets proceduren, því bæði
er málið í sjálfu sér svo einfalt og óbrotið að slíkur frestur má
virðast nægilegur, og svo hefir einnig málið af ~~[illegible]~~ ^áfríandans^ völdum
liðið svo mikinn drátt, að eg verð að krefjast ábyrgðar fyrir
hann í því tilefni eptir tilsk. 11 Aug 1819

Og þar eg nú að endíngu enga þörf á að bæta við þá útlistun, sem á
vora hlið er framkomin á málinu fyrir undirréttinum bls. 6–9
skal eg að öllu leyti skírskota til hennar og þar framsettrar réttar
kröfu, ~~[illegible]~~ sem eg framsett nú í þessu formi

að héraðsréttardómurinn verði staðfestur, og oss, hinum inn
stefndu tildæmdir 20 rd. í málskostnað, en áfríandinn sekt-
aður að álitum réttarins fyrir ótilhlýðilegan drátt á málinu
samkvæmt tilsk. 11 Aug 1819

Legg eg svo málið í dóm að áskildu allri nauðsynlegri og mót-
mæli sérhverrar skjali áfríandans

Reykjavík 11 Sept 1871

Til
hins Konúngl. íslendska Landsyfirréttar

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

H.A. SIVERTSEN
Reykjavik

Tilsvar

i málinu: Cont: yfirrjettarprocurator Jón Guðmundsson

gegn

Bæarfulltrúunum H. A. Sivertsen, assessór J. Pjeturssyni og O. Finnsen

Eg finn ekki minstu ástæðu til að svara 3. fyrstu blöðum hins langa sóknarskjals af 25ta f. m., sem hjer er framkomið undir No 6., en skal einungis leiða athygli hins háttvirta Kgl. rjettar að orðatiltækjum þeim á bls. 5, og eg hefi auðkent með rauðu striki, þar sem það er oss stefnendum fyrir undirrjettu borið á brýn, að vjer höfum gefið oss í þann fjelagskap að einn eða fleiri „genoi" hina með fásinnu og frumtahlaupum eður öðru verra" vjer verðum mikilega að biðja oss afsakaða frá að hafa nokkuð slíkt aðhafst, og slík orðatiltæki sem fásinna og frumtahlaup kunni, ef til vill að vera „yndligs udtryk" áfrýandans, sem og enga ástæðu mín sjálfs og meðstefnanda vegna að oss sje slíkt á brýn borið, og krefst því þess að rjetturinn meti þennan áburð á oss til Mortificationar og sektar. —

Það er einungis síðasti kafli sóknarskjalsins, er og skal leyfa mjer að víkja sem fæstum orðum að. þar segir málparturinn að vjer höfum enga sönnun fært á þær sakargiftir vorar gegn honum, að hann hafi að ósörfu og ástæðulaust stefnt oss til sáttanefndar, eftir að hann á 3 síðu varnarskjalsins hefur sannast að, að vjer á sáttafundinum þann 14. Octbr þ. a. höfum komið fram með kurteysi og hógværð og eftir að hann líka hafði með ápekkum orðatiltækjum kannast við þetta í því kjöru-skjali til sáttanefndarinnar, hvar með hann stefndi oss fyrir það er hann fékklist höfa litið á sáttafundinum

14da Febr. Eg fæ nú ekki betur séð, en að hann kannist beint og berts hafi játað, að hann hafi stefnt oss ástæðulaust, og það því fremur, sem hvorum var innanhandar að fá þá yfirlýsingu vora, er hann nú þykist hafa til ætlað að ná með því að „adcitera" oss eins og hann kallar það, á annan hátt. t. a. m. fyrir „skriflega henvendelse" til vor, eða í öllu falli fyrir „Naturalbeskikkelse", og þetta síðastnefnda ætla eg sé hinn eðlilegasti og eini rétti vegur til að útvega slíka yfirlýsingu sem þá, er hér er um að ræða, en hitt alveg rangt að stefna til sáttanefndar til þess að fá hana; því það liggur í augum uppi, að hefðum vér engu yfirlýsingu viljað gefa, þá hefði málinu orðið vísað til landslaga og réttar.

„En ætlar hann að vér með dómi hefðum orðið skyldaðir til að gefa þá yfirlýsingu sem hann heimtaði, eftir að hann sjálfur í kjæruskjalinu til sáttanefndarinnar hafði berlega sagt að vér hefðum komið fram með kurteisi og hógværð á þeim sáttafundi, er hann boðaði? Eg held það fráleitt mál. — Sé það nú víst að vér ekki hefðum orðið dæmdir til að gefa slíka yfirlýsingu eftir því sem á stóð, þá var það líka alveg óþarft af honum að krefjast hennar á dómstólavegnum. Er það að auki: hann þóttist hafa „Injuriant" fyrir sér, einn af þeim 4. er honum höfðu stefnt 14. Febr., meðan hann kannast við hógværð og kurteisi hinna 3ja. Er þá nokkur ástæða fyrir hann til að ásaka þessa 3 um hluttekning í athöfn hins eina, og því höggur hann þá ekki strax niður á hinn eina? Eða gat hann með nokkru móti búist við að vér mundum gángast undir það, sem vér vorum ekki sekir í, eða gat hann sannað slíka hluttekningu vora, þótt hún í raun og veru hefði átt sér stað, mót neitun vorri? Nei!

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

hvernig sem mál þetta er skodað, var það alveg ástædulaust og rángt að stefna oss fyrir sáttanefnd, og mótpartinum hefur í þessari tilætluðu máls sókn gegn oss sýnt fljótfærni og athugaleysi er fyllilega á það útfall skilið, sem á er orðið fyrir undirréttinum. Eg mótmæli því harðlega allri þessari málsókn áfrýandans, held mjer til rjettarkröfu þeirrar, er fyrir vora hönd hefur verið gjörð fyrir undirrjettinum að því viðvíkur, að og vænti oss hinum innstefndu tildæmda 10rd í málskostnað hér fyrir rjettinum.

Eg skal að endingu ennfremur leiða athygli réttarins að því hæðnisnafni er áfrýandinn velur undirdómaranum á seinustu síðu sóknarskjalsins (Vedskogaheradsdómara) og því er hann segir um áðurstefndan nafngreindan mann niðri á sömu síðu: veit allsvo„ hvað etið hefur,“ og leyfa mjer að beiðast mortificationar og sektar fyrir slík ummæli.—

því krefst eg þess:

„Að undirréttardómurinn verði staðfestur, og oss „
„hinum stefndu tildæmdir 10. Rdr í málskostnað fyrir „
„þessum háa rétti, samt að framannefnd sakargift gegn „
„oss og hæðnisorðum um undirdómarann og áðurstefndan þriðja „
„mann, verði dæmd dauð og marklaus og mótparturinn „
„fái fyrir hæfilega sektaður.—

Legg eg svo málið í dóm að áskildum öllum naudsynlegum

Reykjavík 2 Octob. 1871.

H. Sivertsen

Til

Hins Kgl. íslandsyfirréttar

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Tilsvar

í málinu: cand. yfirréttarprócurator Jón Guðmundsson
gegn
Bæarfulltrúunum H.A. Sivertsen, assessor J. Péturssyni og O. Finsen.

Eg finn ekki minnstu ástæðu til að anza 3 fyrstu blöðunum hins langa sóknarskjals af 25 s. m. sem hér er fram komið undir N 6, en skal einungis leiða athygli hins háttvirta Lgs. réttar að orðatiltækjum þeim á bls 5. er eg hefi auðkennt með rauðum strykum, þar sem það er oss stefndum fyrir undirrétti er borið á brýn, að við höfum gefið oss í samninga félags skapadrinn eða fleiri „generi" sína með háðinu og samtakaleysinu eða öðru verra". Vér verðum meðal ga að biðja oss afsakaða frá að hafa nokkuð slíkt að hafst, og slíkt orðatiltæki sem höfundur og framla slíkur kunni, ef til vill að vera „gyðinga útlegð" úr frönskunni, sem og enga ást eða með sjálfir og meðstefndir vegna að oss sé slíkt á brýn borið, og krefst því þess að villum inn í máli þessu ábreiði oss til Mortificationar og sekta.

Það er einungis síðasti kafli sóknarskjalsins, er eg skal leyfa mér að víkja fáum fáeinum orðum að. Þar segir málsóknarinn að við höfum enga sönnun fært á þær sakargiftir vorar gegn honum, að hann hafi að óþörfu og að ástæðulaust stefnt oss til sáttanefndar, eftir að hann á 3 síðu varnarskjalsins hefir leitast við, að leiða í sáttafundinum þann 14 Febr. þá höfum komið fram með kurteisi og hógværð, og eftir að hann líka hafði með ýmsum orðatiltækjum leitast við halla í því varnarskjali til sáttanefndarinnar, fram með því stefndi oss fyrir það er hann þóttist hafa liðið á sáttafundinum 14 Febr. Eg sé nú ekki betur séð, en að hann þannig beint og berlega hafi játað, að hann hafi stefnt oss að ástæðulaust, og það því fremur, sem honum var innan handar að fá þá upplýsingu vora, er hann nú þykist hafa til ætlað að ná með því að „adcitera" oss, eins og hann kallar það, á annan hátt, t. a. m. fyrir skriflega „Henvendelse" til vor, eða í öllu falli fyrir „Notarialbeskikkelse", og hefði sáttanefnd ella oss sé hinn eðlilegasti og eini rétti vegur til að öðlast slíkar upplýsingar sem þá er hér er um að ræða, en sýnt alveg rangt að stefna til sáttanefndar til þess að fá hana; því það liggur í augum uppi, að hefðum við enga upplýsingu viljað gefa, þá hefði málinu verið vísað til landslaga og réttar. En ætlar hann þá að við með dómi hefðum verið skyldaðir til að gefa þá upplýsingu sem hann heimtaði, eftir að hann sjálfur í varnarskjalinu til sáttanefndarinnar hafði berlega sagt að við hefðum komið fram með kurteisi og hógværð á þeim sáttafundi, er hann kærði? Eg held það fráleitt mál.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Þó það nú væri að vér ekki hefðum verið dæmdir til að gefa stefnu yfir lýsingu eptir því sem á stóð, þá var það líka alveg óþarft af honum að krefjast hennar á undirréttinum. En það á að vanda: Hann þóttist hafa „Injuriant" fyrir sér, einn af þeim 4 er hann hafði stefnt 14 Febr., meðan hann kannast við fógetaráð og kostnað í þeim 3r. En þá neitar ástæða fyrir hann til að ákæra þessa 3 ~~um~~ um þátttöku í athæfi hins eina, og því höfðar hann þá ekki strax mál á hinn eina? Eða gat hann með nokkru móti búist við að vér mundum gangast undir það, sem vér vorum ekki sekir í, eða gat hann sannað þátttöku vora, þótt hún í raun og veru hefði átt sér stað, með nokkrum vörnum? Nei, hvernig sem málið stendur og stóð, var það alveg ástæðulaust og rangt að stefna oss fyrir sáttanefnd, og málsfærslumanninum hefir í þessari ~~máls~~ tilhlýðilegri málssókn gegn oss hent sú [illegible] og [illegible] á það úrfall stilit, sem á er orðið fyrir undirréttinum. Eg mótmæli því harðlega allri þessari málssókn á hinn annan [illegible] til réttarkröfu hennar, er fyrir vora hönd hefir verið gjörð fyrir undirréttinum að því viðvíkur, að eg vænti oss [illegible] tildæmda 10rd í málskostnað hér fyrir réttinum

Eg skal að endingu enn fremur leiða athygli réttarins að því hvernig nafni er ~~hans~~ afráðandi [illegible] undir dómarann um á þennan hátt [illegible] (viðfrægu héraðsdómara) og því er hann segir um stefndan [illegible] manna vorra á hann hér: veit alls svo, „hvað ætíð hefir"; og leyfa mér að biðjast Moderationar og sektar fyrir slík ummæli

Því krefst eg þess

Að undirréttardómurinn verði staðfestur, og oss hinum stefndu tildæmdir 10rd í málskostnað fyrir þessum háa rétti, samt að framannefnd sakargift gegn oss og hæðnisorðum undirdómarans og óstefndan þriðja mann verði dæmd dauð og marklaus og málsfærslumaðurinn þar fyrir hæfilega sektaður

Legg eg svo málið í dóm að áskildu öllu nauðsynlegu

Reykjavík 20 Oct 187

Til

Hins kgl. ísl. landsyfirréttar

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur